

hatte — troet at burde indskrænke til Men-
varer, hvorunder dog ikke er henregnet Baand,
Bændler, Kniplinger, Blonder o. desl.,
idet herved Niemedet turde være opnaaet,
og ved en videre Udstrækning Rigtigholdelsen
med de krediterede Afgifter besværte sig i
høi Grad.

Af Hensyn til den Forretning, der navnlig
har udviklet sig i Kjøbenhavn med Forhand-
ling til Udlandet af færdige Klædningsstykker,
maa det anses rigtigt, at der ved Udførselen
gives Afskrivning i Kredittoplaget for det an-
vendte Hovedstof. Det er imidlertid forment
hensigtsmæssigt, ikke i Loven at foreskrive
noget herom og navnlig om det Bægtforhold,
hvorefter Afskrivningen kan finde Sted, men at
overlade det til Toldbestyrelsen i Genhold til
den samme givne almindelige Bemyndigelse at
træffe de i saadanne Henseende fornødne og efter
hver Tid passende Forholdsregler.

De i Anmærkningerne givne Bestemmelser,
der til dels ere overensstemmende med de lig-
nende i Loven af 1863, gaa ud paa at træffe
en bestemt Regel for forskellige Tilfælde, som
i modsat Fald under Lovforslagets Anvendelse
i Praxis kunde fremkalde Tvivl og Misfor-
staaelse.

Mer skum.

Raat ægte og uægte Mer skum er i For-
slaget, som i Loven af 1863, opført som told-
frit. Arbejder deraf, der i udsærvante Lov ere
henvisne til Fortoldning som Dreierarbejde, hen-
vises i Forslaget til Galanterivarer, da Dreier-
arbejde ikke er optaget som en særlig Position.

Metaller.

Uforarbejdede Metaller ere under Nr. 100
opførte til Toldfrihed ganske saaledes som i
Loven af 1863. Det Samme er Tilfældet
med „Mønt, alle Slags“, — Tilføielsen i
1863 „samt Møntplader“, der, hentet fra de
ældre Tarifer, figter til Kobbermøntplader, er
udeladt som overflødig. Derhos opfører For-
slaget „Skriftstøberarbejde, al Slags (t. Ex.
Bogstaver og Stereotypplader) samt Metal-
plader til Aftryk af Noder, Land- og Søkort,
Billeder og deslige“ ligeledes som toldfrie.
Da Bøger og Noder allerede ere toldfrie, og

da Kobber- og Staalstift, Land- og Søkort
samt Billeder ere foreslaaede til Toldfrihed
(se under Papir), synes de omtalte Gjenstande
billigvis heller ikke at burde belægges med
Indførselsafgift, ligesom saadant efter den
gjældende Tarif alt ikke finder Sted med
„Sten til Stentrykkerier med og uden Teg-
ning“. Den paagjældende Position i Loven
af 1863, hvorefter hine Varer svare 3 p. pr.
7, har givet en aarlig Gjennemsnitsindtægt
af 912 Rd.; den omfatter imidlertid nogle
andre Varer, og Mindreindtægten ved den
foreslaaede Toldfrihed kan derfor ikke nøagtig
beregnes, hvorfor den hele hidtidige Indtægt
føres til Afgang.

Foruden de alt omtalte 3 Positioner, inde-
holder Afdelingen „Metaller“ i Loven af 1863
et Antal af 13 Positioner, idet den, ved Siden
af særlig at opføre dels Bogguld og Bog sølv
m. m., dels Guldtrefferarbejde, deler andet
forarbejdet Metal i 3 Afdelinger, eftersom det
er enten af Guld, Sølv, Platina og Alumi-
nium, eller af Jern og Staal eller af andre
Metaller; og atter under hver af disse 3 Af-
delinger har Loven henholdsvis 1, 6 og 4 forskjel-
lige Nummere, for en stor Del med ensartede
Afgiftstørrelser. For at lette Toldtarifens An-
vendelse ved en Indskrænkning af Positionernes
Antal har Forslaget sammendraget de allerede
nu til samme Told ansatte Varer under een
Position.

Herefter omfatter Forslagets Løbe-Nr.
102 saaledes Pos.-Nr. 169 og 170 i Loven af
1863, hvilke sidste formentlig ogsaa nærmest turde
staa der som tvende forskellige Nummere, fordi
de i Udcastet til Loven ikke vare opførte med
den samme Afgiftstørrelse. Disse tvende Po-
sitioner i Loven af 1863 under „Jern og
Staal“ ere saalydende:

Nr. 169. „Baand og Stangjern, al-
mindeligt og faconneret, Ballastjern, Gning-
jern, Jernbanestikker samt Forbindelsesstykker
og Forbindelsesplader til disse, og Staal i
Stænger; saa og raat forarbejdet Jern, der
kjendelig ikke har modtaget nogen yderligere
Bearbejdning end den første Udhamring eller
Udvæltning ved Jernværket og navnlig ikke
har Spor af Afdreining, saasom Bogvarler,
Hjulringe, Skibsknæer og deslige, fremdeles